

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Caixabank SA

Motparter: Alberto Galán Luna och Domingo Galán Luna

Tolkningsfrågor

1. Om en nationell domstol — i enlighet med rådets direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾ av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, särskilt artikel 6.1 i direktivet, och i syfte att säkerställa skyddet för konsumenter och användare i enlighet med likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen — finner att ett villkor avseende dröjsmålsränta för hypotekslån är oskäligt ska nämnda domstol fastställa att detta villkor är ogiltigt och inte bindande, eller ska den tvärtom jämka räntevillkoret och därefter överlåta på den som sökt verkställighet eller långgivaren att därefter göra en ny beräkning av räntan?
2. Innebär den andra övergångsbestämmelsen i lag 1/2013 av den 14 maj 2013, en klar begränsning av skyddet för konsumenten när den underförstått förpliktar en nationell domstol som finner att ett villkor avseende dröjsmålsränta är oskäligt att jämka detta villkor och göra en ny beräkning av de föreskrivna räntorna istället för att ogiltigförklara villkoret och fastställa att konsumenten inte är bunden av detta villkor?
3. Strider den andra övergångsbestämmelsen i lag 1/2013 av den 14 maj 2013 mot rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, särskilt artikel 6.1 i detta direktiv, genom att den hindrar tillämpningen av likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen när det gäller konsumentskydd och innebär att de villkor avseende dröjsmålsränta som funnits vara oskäliga inte ogiltigförklaras eller förklaras ej bindande vad gäller avtal om hypotekslån som ingåtts före ikraftträdandet av lag 1/2013 av den 14 maj 2013?

(¹) EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 10 september 2013 — Ronny Verest, Gaby Gerards mot Belgische Staat

(Mål C-489/13)

(2013/C 352/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ronny Verest, Gaby Gerards

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfråga

Utgör artikel 56 EG hinder för att i en medlemsstat beskatta en i en annan medlemsstat ej uthyrd fastighet, grundat på ett annat beskattningsunderlag än den skattegrundande inkomsten av fast egendom enligt det lokala fastighetsregistret, i synnerhet om den skattegrundade inkomsten av fast egendom enligt det lokala fastighetsregistret fastställs på ett liknande sätt som den skattegrundande inkomsten av belgisk fast egendom enligt det belgiska fastighetsregistret?

Överklagande ingett den 13 september 2013 av Cytochroma Development, Inc. av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 3 juli 2013 i mål T-106/12, Cytochroma Development, Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-490/13)

(2013/C 352/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Cytochroma Development, Inc. (ombud: S. Malynicz, barrister, A. Smith, solicitor)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 3 juli 2013 i mål T-106/12, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört följande grunder till stöd för sitt yrkande om upphävande:

- Tribunalen åsidosatte artikel 65.6 i förordningen om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾ och artikel 1 d.1 i förordning 216/96⁽²⁾ vad gällde de åtgärder som harmoniseringsbyrån vidtagit för att följa tribunalens dom.